

высокъ, отколкото до низкъ. *У. 58.* Зямата ще бѣде рано, ако у *Юліа* нравѣты подвигать, нравуницата си по-высоко отъ колкото другъ пѣть. *Л. Д. 1869 р. 39.* Таа вѣщина ся състои повечето у недвиженіе, отъ колкото у много движеніе. *ib. 91.* Истинската слѣпчева година е близу 11 минути по-малка отъ колко-то ѣ брили по *юліанскій* календаръ. *ib. 2.* **Отъ що Отъ ощо,** почему, отчего (*въ вопросахъ и въ относительныхъ предложеніяхъ*): Да ми кажишь, отъ ощо сѣ болна, Аль си болна майко, отъ Господа, Аль сѣ болна, майко отъ душмана? *М. 90.* Стоиць ѣ вели говори: Ошто не можешъ да одв'рнешъ, Отъ жаленъ отъ плаченъ? *В. 263.* Чудумъ са чудеть На койкой ни утира Утъ що вода толикана сила дава *D. S. 10, 31—33.* Ето отщо у насъ въ повечето дѣвически училища ся задовольавать още съ калу герското ученіе: Чисословъ и Псалтырь и други нѣкои ситны-дребны работы. *Л. Д. 1869 р. 155.* Деяъ денеска манастиръ ми стоиць, Кой грештъ како врукъо сѣнце, Отъ ощо не 'убаво написано. *М. 47.* Маркоа майка одъ ощо сѣ зарадва (*отъ радости*). Не чекане фортоми да сотрешить, Тук' исече со фрушки ножина, Расто'ари три сенсани азно. *М. 147.* Задули са ду гулями вятрове, Утъ що са гулями дуръ гора издробиха (настолько сильно, что...). *D. S. 9, 1—2.* Направиле кървца до колена, Отъ що съ кървца ми сѣ измачкало. *М. 68.*

Отжпѣж *м. св.* притуплюсь, отупѣю. **Отжпѣж** *м. св.* притуплю; Прѣсилени усѣщанія докарвать да намалѣе чюствительността на ордїята, и може и до край да ги отжпять. *Л. Д. 1872 р. 145.*

Офицѣринъ *с. м.* офицеръ: Въ това время ся прославиль единъ младъ офицеринъ *Н. Бонапартъ*... Той былъ най добаръ офицеринъ. *Л. 326.*

Охаленъ *пр.* довольный, живущій въ довольствѣ: Азъ тука охаленъ, а монѣ деновоощно въздышать, призрѣни отъ всички? *Зк. 118.* Просвѣщеніето да проникне всѣду, — а не да бѣде само за охалныя гражданинъ. *Л. Д. 1871 р. 162.* Такива баницы сѣ' пекать и въ пещы въ охолно врѣмѣ (*т. е. во время довольства*). *Пк. 37, 2*) благопрїятный: Може быти въ охолно врѣмѣ да издадемы и цѣлно издание. *Пк. 86.*

Охално *нар.* весьма часто въ соединеніи съ глаголами живѣж, поминувамъ и др. *т.* свободно, въ довольствѣ, привольно: Жители на тия градове были честити и ся поминували охално и мирно. *Л. Д. 1874 р. 114.* Който съ труда си изработи и припечяли повечко, той и повече нѣчто добыва отъ други въ замѣж, или съ други думы той по-лесно и по-охално ся поминува. *ib. 73 р. 207.* Всея са радвать, смѣять, Охолно живѣять. *ib. 76 р. 156.* Въ градѣтъ Шюментъ виждаше хората да живѣять нѣкакъ по-живо по-охално, по-раскошно. *Зк. 48.* А така сѣщо и онне мѣста, въ които отива човѣкътъ да премине по-охално